

else. Efter § 21 skal de Bevisligheder, der maa tilvejebringes før Lysningen, forelægges en juridisk Myndighed, paa Landet Politimesteren, til Prøvelse. Dette vil medføre en Del Tidsspilde og Ulejlighed og er maaske ikke aldeles nødvendigt. Ligeledes bør overvejes, om det i Overensstemmelse med Ændringen i § 64 er rigtigt i de Tilfælde, hvor en Ægtefælle er berettiget til at faa Separation eller Skilsmisse ved Dom, at give Adgang hertil ved Bevilling, naar begge Ægtefæller er enige derom. Der er selvfølgelig meget mere, som trænger til Overvejelse under Sagens videre Behandling, men jeg har i Overensstemmelse med, hvad jeg før udtalte, villet holde mig til de siden i Fjor foretagne Ændringer.

Som allerede berørt, og som det vil være de ærede Medlemmer bekendt, foreligger der en Betænkning fra det kirkelige Udvalg med Hensyn til Lovforslaget. Det fremgaar af denne, at Meningerne indenfor Udvalget har været ret delte paa adskillige Punkter, men det samme har ogsaa været Tilfældet under Behandlingen i Rigsdagen af de tilsvarende Bestemmelser i Lovforslaget om Ægteskab. Det ser altsaa ud til, at det er vanskeligt at opnaa Enighed om Spørgsmaalet, men Sagen er jo den, at det, der her omhandles, berører hver enkelt Medlem af Samfundet, kommer os alle nær ind paa Livet, og det er derfor ikke saa underligt, at man ser forskelligt paa Enkelthederne. Jeg skal ikke opholde mig ved Betænkningen, men kun sige, at den fremtræder som et vægtigt Indlæg, der har Krav paa den største Opmærksomhed og den omhyggeligste Overvejelse.

Jeg skal slutte med at udtale, at Venstre i Landstinget er meget villigt til at virke for en snarlig Gennemførelse af det foreliggende Lovforslag, dog saaledes, at det undergives en nøje Prøvelse, som bedst vil kunne ske i et Udvalg.

Steincke: Forleden da jeg hørte den højtærede Justitsminister fremsætte dette Lovforslag og gennemgaa de Ændringer, han havde foretaget i Folketingets Forslag, det, som vi havde til første Behandling her i Tinget for halvandet Aar siden, følte jeg mig egentlig mere og mere beroliget. Den højtærede Minister har en saa rolig og stilfærdig Maade at forringe tidligere Ministres Lovforslag paa, en saa dulmende Fremstillingsevne, at man som Tilhører er tilbøjelig til at anse den hellige Grav for vel forvaret; han forstaar saa glimrende at lulle Mistænksomheden i Søvn. Den Lettelse, jeg altsaa følte ved at høre den højt-

ærede Justitsminister, forsvandt imidlertid, da jeg senere læste ham, altsaa selv beskæftigede mig nærmere med Enkelthederne. Men man maa passe godt paa, thi den samme Hensynsfuldhed, som den højtærede Justitsminister selv udviser med Hensyn til ikke at vække Oppositionens Mistænksomhed, synes han ogsaa efterhaanden at have indpodet sin Administration. Man behøver blot at læse Bemærkningerne til Lovforslaget. Disse er i sig selv som altid rørende kortfattede og tilsyneladende ikke skrevet til Brug for Rigsdagsmænd, men til Brug for uvedkommende, som af videnskabelige eller andre Hensyn maatte forville sig til Lovens Motiver. Gang paa Gang hedder det: Man har anset det for rettest at gøre dit eller dat, eller: Paragraffen er ført tilbage til Kommissionsudkastet, men stadig uden nærmere Angivelse af, hvorfor eller med hvilken Begrundelse man har ændret Folketingets Forslag af 1920. Oppositionen skal tro, eller forsigtigere udtalt: Er det Meningen, at Oppositionen skal tro, at der egentlig blot i alt væsentligt er sket rent tekniske, juridiske eller formelle Ændringer, og at der ikke har ligget noget Ønske bagved om at gøre Lovforslaget mere konservativt, mere traditionsbundet? Eller hvad siger man f. Eks. om den lille, ganske kortfattede, uskyldige, ligesom tilfældige Bemærkning paa Side 20: „Nærværende Forslag har været forelagt det kirkelige Udvalg“? Den ikke mistænksomme Læser kører blot videre, men den aarvaagne studser, ikke just over, at Lovforslaget har været forelagt det kirkelige Udvalg, men over, at han ikke i Bemærkningerne faar et eneste Ord at vide om, hvad dette kirkelige Udvalg saa har ment om Lovforslaget. Kirkelige Udvalg plejer ikke at savne Talens Brug, og 5 Dage efter Lovforslagets Fremsættelse her fik vi da ogsaa gennem den 9 Sider lange Betænkning, der blev omdelt, et kraftigt Bevis paa, at det kirkelige Udvalg, der her er Tale om, var i Besiddelse af en flydende Talefærdighed. Maa jeg for øvrigt beklage mig over, at man først faar tilstillet et saa vigtigt Bilag 5 Dage efter Lovforslagets Fremsættelse. Betænkningen er afgivet den 28. Oktober og burde selvfølgelig, synes det mig, have været os i Hænde samtidig med selve Lovforslaget; nu har jeg i alt Fald maatte spilde Timer af min for mig selv kostbare Tid paa at gennemgaa hele Lovforslaget paa ny under Hensyn til denne Betænkning fra det kirkelige Udvalg. Ganske vist kunde den minimale Hensyntagen, som den højtærede Justitsminister har vist dette Udvalgs Betænk-